UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ambrosius Calepi/||nus Bergomates: professor de||uotus ordinis Eremitarum sancti Au/||gustini: Dictionum latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]: earu[n]de[m]q[ue] interpre/||tationu[m] collector ...

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

O Ante V

urn:nbn:de:hbz:466:1-97871

Visual Library

O Ante V

Ouis a greco οἶσ interpoſita u ꝓpter hiatum ſigni/ficat pecudem.
Ouinus a um qđ ex oue eſt: vt pellis ouina a quo Ouillus ouilla ouillum.
Ouillus a um. Pli. lib. xix. Quin ⁊ ouillo fimo vti qm̄ aliud herbeſceret: diminutiuũ eſt ab Ouinus.
Ouile: locus in quo oues morari ſolent.
Ouiaria ę. ouiũ multitudo. Var. in ꝓlo. li. ij. de re ruſt. Quod eo facilius faciã ꝙ ⁊ ipſe pecuarias humi grã/des in apulia ouiaria: ⁊ reatino equarias.
Ouiaricus a um poſſeſſiuũ ab oue deriuatũ. Col. li. viij Et qm̄ de ouiarico ſatis dictũ eſt: ad caprinum pecus nunc reuertar.
Ouicula diminutiuũ ſignificat paruã ouem.
Ouum ab ὠὸν interpoſita u euphonię cauſa.
Ouo as: letor ⁊ leticiã vociferando ſeu canẽdo demonſtro. Liuius lib. j. Romani ouantes ac gratulantes Horatium accipiunt eo maiori cum gaudio quo prope metum res fuerat.
Ouatio vt eſt ab ouo as: ſignificat paruũ triumphum quẽ faciebãt ouãtes qui non in curru ſed pedes ouali corona redeũtes ex pugna cũ bellũ nõ erat ĩdictũ vel ſine ſanguine ꝯfectũ: ab ohe gaudẽtiũ interiectione: vt ſit ouatio quaſi ohatio. Iuue. Satur eſt cum dicit Hora. ohe bacche. Vel a voce militum quę fiebat geminata oo littera: ꝑ interpoſitionem u euphonię cauſa: Vt aũt ab ouũ fit ſignificat tẽpus quo gallinę oua faciunt: vt vernatio / mellatio / pullatio. Pli. Certe luna capiendũ cenſent tanq̃ congruere ouationez etiã ſerpentiũ humani ſit arbitrij.
Ouatus a um: qđ eſt in ſimilitudinẽ oui factum. Pli. Alijs turbinatio pyri. Alijs ouata ſpecies ceu malo/rum aliquibus. Hinc ouatũ aurũ: ouo auratũ quoniã oui albo antea illinito ęra ac marmora auri ⁊ argen/ti laminis decorentur. Nec obſtat ꝙ ouum habeat primã longã. Pleraq; eñ deriuatiua primitiuorum naturã non ſeruãt. Perſi. Hinc illud ſubijt auro ſa/cras ꝙ ouato Perducis facies. Hoc Pli. lib. xxxv. de marmoribus loquẽs innuere videtur cum inquit. Vt ouatus eſſet numidicus vt purpura diſtingueret ſinnadi . Nõnulli ouatũ auꝝ dici aiũt: ouatiõe victoriaq; queſitum: vel ingens et copioſum quantũ oua/tionibus comparatur.
Oualis ⁊ hoc ouale: quod ad ouationem pertinet: vt Oualis corona quę ex myrto fiebat.

O Ante X

Oxus: amnis ortus in lacu oxia: vt inquit Ptol. ſiue Oxo vt Solinus.
Oxys maſculini generis ⁊ Oxy neutri ĩdeclinabile acutum citum ⁊ velox ſignificat. Oxos neutri generis ſiue Oxeos acetum. Oxys idis ꝓ vaſe aceti.
Oxya grece: acutus accentus latine dicitur.
Oxybaphum: latine acetabulum: ab aceto habet penultimam correptam.
Oxygarum penul. cor. acutũ garũ hoc eſt garũ ex aceto confectũ: qđ in principio mẽſę apponi ſolebat. ὀξοσ acetum γαροσ liquamen ex piſce.
Oxygala: q̃ſi acetoſuz lac. Gala latine lac. Oxos acetũ
Oxylapatũ. Lapatum acuta habẽs folia. Oxyſtenon acutum iuncum ſignificat.
Oxyhalme: genus potionis qđ ex ſale et aceto recenti fieri ſolebat aduerſus ſerpentes.
Oxymeli: acetum mulſum dicitur genus potionis qđ ex mellis heminis. x. aceti veteris heminis: ſcꝫ ſalis marini pondo Tymbrę quadrante: aquę marine ſex/tarijs. ſ. pariter decoctis fieri ſolebat.
Oxypora ſunt quę Col. tradit appellari oxygara. Quoniam inquit cuꝫ vſus exigit aceto garoq; diluuntur. Pli. quoq; lib. xx. Feniculum condimentis ꝓprie om/bus inſeritur. oxyporis etiã aptiſſime. Sũt ⁊ ſua me/dicis oxypora quaſi a celeritate dicta penetrãdi. Eſt enim remedium preſentaneũ. i. celeriter iuuans. Idẽ Iuniperus miſcetur antidotis oxyporis.
Oxyporopoli qui cibos vendunt aceto cõfectos. Pli. In eo vſus ⁊ oxyporopoli: ſeruãt addito dulci accrementum aceti temperantes.
Oxyſaccaron: potionis genus ex ſaccaro ⁊ aceto. Saccarum mel dicitur in arundinibus collectum gummi modo candidũ ac fragile.

O Ante Z

Ozena: morbus cum vlcera circa nares ſunt pluresue cruſtę: ⁊ odorem fędum habent: cui malo vix poteſt ſuccurri nomẽq; trahit ab ozena ſicut ⁊ polyp⁹. Pli. lib. ix. Polypoꝝ gña ⁊ ozena dicta a grauitatꝫ odore
Ozimũ penul. cor. ab ὄζω redoleo: genus ędulij redolentis ex inteſtinis confecti. Perſius. Cum bene di/ſtincto cantauerit ozima verne.

P Littera muta eſt: nec aſpirationez admittit niſi in di/ctionib⁹ grecꝫ q̃ poſtponit: vt phaethon. Conuertit q̃nq; in traducen/dis dictiõib⁹ grecis p in b. vt cũ apđ grecos πυξοσ apđ nos buxus ſcribit. ab αψυρτοσ cũ lr̃a ψ ꝓ q̃ nos pſ ponere ꝯſueuim⁹ Abſyrt⁹ cũ b. traducit. Interdũ p exile ꝓ ph aſpirato traduci ſolet vt qđ a grecis φοινικιοσ cũ ph aſpirata ſcribitur a noſtris puniceus transfert. Sic πορφυρεον purpureũ dicimus. Quin ⁊ cõtra vbi illi p exile ponunt: la/tini ſepiſſime aſpiratũ traducũt: vt qđ illi υψιπυλη nos hydſiphyle ſcribere ſolemus.

P Ante A

Pabulum ꝓprie pecudũ ⁊ aliorum brutorũ cibus her/baceus feniceus paleaceus vel ſtramẽtitius eſt.
Pabularis ⁊ hoc pabulare qđ ad pabuluꝫ pertinet ſeu quod pro pabulo datur. Colu. Vitia pabularis ⁊ vi/cia ſeminalis.
Pabulor aris pabulum ex agris capio. Vale. maxi. Id poſtq; cognouit depoſitis inſignibus imperij fami/liarẽ vultũ induit ac pabulantiũ hoſtiũ globo ſeſe ob/iecit. Interdũ pabulare eſt paſcere. Col. li. viij. Sub/inde quę ĩcedit. ſ. capella ꝯpeſci debet ne ꝓcurrat ſed placide ac lente pabulet: vt ⁊ largi ſit vberis.
Pabulator qui pabulatũ vadit. Ceſ. lib. v. Repente ex omnibus partib⁹ ad pabulatores aduolauerũt.
Pachinus penul. indifferente: ꝓmontoriũ ſicilię pelo/ponneſuꝫ ſpectãs ab aeris craſſitudie. Nã παχυσ pingue ⁊ craſſuꝫ dicit. Vir. li. iij. Preſtat trinacrij metas luſtrare pachini. Priſcia. in perihegeſi. Qui procul effuſis pachini diſtendit oris.
Pachiſos: fluui⁹ Sicilię ciuilis ſanguĩs notat⁹ infamia
Pachiri montes in minori Aſia.
Pactolus penul. pro. fluuius lydię aureis arenis ſmyr/neos irrigãs agros. Iuue. Quod tagus ⁊ rutila pa/ctolus voluit arena.
Pacuuius Brũduſinus poeta tragicus illuſtris ennij poete ex filia nepos Romę picturam exercuit: ac fa/bulas venditauit: deinde Tarentũ trãſgreſſus ꝓpe nonagenarius diem obijt: hic vt Quintil. ait graui/tate ſententiarũ: pondere verborum: auctoritate per/ſonarum clariſſimus fuit: citra tñ nitorem.
Pax a pactione dicitur. Qđ nomen etiaꝫ pluraliter declinatuꝫ legitur. Horati⁹. Hoc paces habuere bone

H